

Tuần Báo Vô Vi

1 tháng 6 năm 2014

Số 188

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Tình Thầy Tận Độ
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Tại sao tu mà thường nhắc về tình Trời là sao?
2. Tâm thần bất ổn là sao?
3. Tại sao người lại nhớ người?
4. Làm người bị nhục mạ là sao?
5. Phần trí tuệ nằm nơi nào?
6. Nhân từ là gì?
7. Âm thanh liú lo do đâu mà có?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 8 tháng 8 năm 1996 Hỏi: Tại sao tu mà thường nhắc về tình Trời là sao? Đáp: Thừa tình Trời là mối liên hệ với tất cả, cũng là cơ quy nhứt luồng điện cái của càn khôn vũ trụ, không bao giờ thay đổi. Kệ: Quyết tu tự trở về ngôi chánh Hạnh đức tràn đầy tự tiến nhanh Cứu họ cứu mình tu tự tiến Dày công tu luyện hiểu Trời xanh.	Ngày 9 tháng 8 năm 1996 Hỏi: Tâm thần bất ổn là sao? Đáp: Thừa tâm thần bất ổn là người còn dầy đầy tham dục, tự làm suy yếu thần kinh khối óc, phạm rồi tái phạm không dứt khoát. Người tu đúng pháp thì phải bảo tồn tinh khí thần, pháp Soi Hồn mỗi ngày ít nhứt phải hai lần, thì khí tinh sẽ trụ, hướng tâm về trung tâm khối óc mà phát triển, hòa hợp với tinh ba của vũ trụ, tự cảm thức đi lên rõ ràng, thì mới gọi là đời đạo song tu. Phần hồn có cơ hội đi lên, phần xác sẽ bớt dục và khỏe mạnh, trí sáng tâm minh. Kệ: Trí sáng tâm minh ý sáng choang Dững hành thanh tịnh lại đàng hoàng Quy nguyên giếng mỗi không bạc nhược Dững mãnh triển miên rõ pháp tràng.
Ngày 10 tháng 8 năm 1996 Hỏi: Tại sao người lại nhớ người? Đáp: Thừa duyên là Trời định, nhớ từ gốc gác cho đến hiện tiền, khó quên là có sự liên hệ từ nhiều kiếp. Kệ: Triền miên thương nhớ tánh chơn hiền Cảm động thương yêu lại tạo duyên Quy hội tình người trong chốc lát Chơn tình bộc phát cảm tâm yên.	Ngày 11 tháng 8 năm 1996 Hỏi: Làm người bị nhục mạ là sao? Đáp: Thừa làm người bị nhục mạ là chính mình không hiểu mình, hướng ngoại phung phí, linh khí yếu dần vì tham dục, hoàn toàn lệ thuộc ngoại cảnh, tánh ý lại gia tăng, nhiên hậu mới bị sự mạ nhục từ bên ngoài xâm chiếm, không minh đường lối tự chủ. Người tu thiền chịu nhịn nhục tu tiến, lãnh vực trí tuệ thông khai, đối với sự nhục mạ vô có, thì mới ảnh hưởng được người kế tiếp. Kệ: Trí tuệ phân minh rõ đạo niềm Quy y tam bảo vững bền thêm Trí ý khai minh đường tâm đạo Vô sanh thức giác thật là êm.
Ngày 12 tháng 8 năm 1996 Hỏi: Phần trí tuệ nằm nơi nào? Đáp: Thừa phần trí tuệ nằm nơi giữa trán cho nên người làm pháp Soi Hồn thì phần giữa trán sẽ được dò ra và rất dễ chịu, lúc tham thiền nhập định được lâu nhờ nơi đó phát sáng và nhẹ nhàng, nhắm mắt thấy cảnh và biết được mình đang làm gì? Hiểu được Trời Phật đang dìu tiến tâm linh, chứ tâm linh không dìu tiến được Trời Phật. Cho nên cá tánh phải phục lụy Trời Phật mà tu, thì mọi việc sẽ được êm xuôi. Kệ: Thâm tâm tiến hóa rõ đạo mùi Quý tướng Trời cao tự rèn trui Phật Pháp vững bền không dấy động Thành tâm hành pháp tự mình vui.	Ngày 13 tháng 8 năm 1996 Hỏi: Nhân từ là gì? Đáp: Thừa nhân từ là hạnh đức thực hành tự cứu đời, qua pháp môn đã và đang thực hành, nhận được và phát triển nhân tốt và từ quang tận độ thúc dục chúng ta hành sự đứng đắn, tự cứu và độ tha trong chu trình tự cứu. Kệ: Chẳng còn loạn động tạo cầu mưu Thực hiện công phu rõ điểm ưu Dứt khoát thành tâm không động loạn Thực hành tự tiến chẳng còn mưu.

Ngày 14 tháng 8 năm 1996

Hỏi: Âm thanh líu lo do đâu mà có?

Đáp: Thừa âm thanh líu lo do nguyên khí của Trời thành tựu và xuất phát, tùy theo cơ năng của mỗi vị trí thanh trược lớn nhỏ khác nhau, tạo duyên tại mặt đất, tiến hóa theo cuộc sống của mỗi tâm linh.

Kệ:

Hành trình tiến hóa chuyển âm thanh

Sắc giới phân minh rõ lộ trình

Quy hội chơn hồn tâm thức giác

Quý yêu Trời Phật tự giao tình.

CẢM ỨNG TÂM CAN

Bạn Đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Nó bị đời lôi cuốn đó nó kẹt. Còn mà ghét mình, ghét đạo nó mau già, sân hận. Yên bình mới xây dựng cho mình, sửa chữa cho mình, từ ăn, ở, hành động cái gì nó cũng vừa phải thôi, thì con người nó mới trẻ. Còn mình ham đời; tại sao nó già? Là nó thi đua theo nó muốn lấn áp người ta, mà cái lấn áp đó là cái ...sa đọa đi xuống chứ không phải đi lên. Đó..thì nó là cái gì? Nó là già, nó kéo xuống nó già, còn người ta đi lên, người ta nhẹ, lấy cái phần thanh, lấy cái phần sáng suốt, người ta không có sai phí cái tâm can ngũ tạng quá nhiều thì nó lại ít hư, cũng như mình có chiếc xe hơi mà mình cứ đi rong ngoài phố, chạy hoài, chạy hoài nó phải hư. Còn cái này người ta làm vừa phải thôi, ta ăn chút cơm ta cũng sống đủ rồi, ta không có tham lam nói chút nữa tôi ăn cơm rồi chút nữa tôi đòi ăn mì, tôi thích ăn, thích sung sướng, thích cái này, thích cái kia, thích cái nọ. Đó là nó mau già, động loạn. Còn người ta, nghĩa là, ăn để mà sống không phải sống để mà ăn. Nhiều người mới ăn bữa này đã trù tính ăn bữa kia.. cái gì, cái gì, cái gì, làm đủ thứ hết. Làm cho thiệt ngon mà không biết cái hậu quả, đó nó cũng sanh cái bệnh. Thì cái chuyện thích, chuyện đời, chuyện này, chuyện kia, chuyện nọ mà thích cái nào là nó bị cái đó. Còn chúng ta tu ở đây là chỉ gom có một cái không thôi. Năm được một cái không là chủ, không là Thầy. Giữ cái tâm không để đi lên đạt tới cái không là cái chánh pháp, thì làm sao già, cái tâm hồn lúc nào nó cũng trẻ, cái không nó mới hòa đồng với tất cả được. Còn cái có kia nó phải sáng kiến, cái nào thích hợp nó sẽ xu hướng, cái nào không thích hợp nó đánh đổ. Cái không nó mới hòa đồng tất cả, nó hiểu cái nguyên ý của mọi tâm trạng. Tâm trạng này muốn cái này, tại sao? Nó có lí do. Tâm trạng kia nó muốn cái kia, tại sao? Nó hiểu lí do. Nó lấy cái không nó mới đo lường được cái lí do của đôi phương. Thành ra nó không có mịch lòng ai hết nhưng mà nó ở trong tinh thần xây dựng, cởi mở, dẫn tiến. À, nên bữa nay có bài thơ:

*“Cảm ứng tâm can lý luận bàn
Bên trong hóa giải tự tâm sang
Quang minh đời đạo cao siêu giác*

Trí tuệ pháp quang chuyển pháp tràng”

Cảm ứng tâm can.. khi mà cái tâm can của mình phát ra, mình tu sửa chữa nó nhẹ, rồi nó hòa cảm với bên trên nó mới cảm ứng cái nguyên lý vũ trụ của tim, can, tì, phế, thận là kim, mộc, thủy, hỏa, thổ. Nguyên điển ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang, lúc đó chúng ta mới lý luận bàn, mới tìm hiểu cái chơn đạo nó ở đâu.

“Bên trong hóa giải tự tâm sang”: Trong lúc mình tu thanh tịnh mình hiểu được. Có nhiều người hiểu được mà nói ra không được. Thiền rồi, một giác thiền rồi mình dậy mình hiểu, mình hiểu được nhiều chuyện lắm, hiểu sự sai lầm của mình, hiểu sự cao siêu của ngoại cảnh. À, cái tâm tâm tương ứng nó chuyển giải cái thanh điển xuống, tự tâm sang, rồi sang đâu? Sang thanh cực thanh, không nó càng không thêm, nó cởi mở thêm.

“Quang minh đời đạo cao siêu giác”: Tới lúc đó chúng ta tìm được cái thanh rồi ta thấy cái tâm hồn nó sáng sửa lắm. Đời, đạo chúng ta cũng sáng, sử dụng về gia cang này kia nọ bởi vì ngũ tạng là gia cang chúng ta, mà chúng ta chịu hiểu xây dựng cởi mở dẫn tiến thì đối với vợ con trong gia đình chúng ta cũng ở trong cái tâm trạng đó mà thôi. Phát ngôn nó cũng là xây dựng, cởi mở, rồi cái đạo nó cao siêu bởi vì cái thân hình này nó nhẹ thì cái đạo nó gần với mình quá đi. Nhẹ nó hòa với nhẹ, thanh nó hút cái thanh, nó cao siêu giác, nó hiểu. Phải, cái đó là cái vĩnh cửu, cái đó là cái đường tôi phải đi.

“Trí tuệ pháp quang chuyển pháp tràng”: Cái trí tuệ và cái pháp quang. Trí tuệ của mình mà được tìm hiểu đi tới đó thì có cái gì? Có cái pháp quang nó chiếu ứng, ở bên trên nó đưa cho mình sáng suốt chuyển ra một cái pháp tràng, mình thấy trước mặt mình không có cái chuyện gì mà nan giải hết, chỉ mình không biết tu mà thôi. Tu là luôn luôn ở trong cái sáng suốt, dễ dãi.

*“Pháp tràng ban rải khắp nơi,
Do tâm tự giác do lời khai minh.”*

Cái pháp tràng ở đâu cũng có cho nên tôi thường nói rằng các bạn thấy khi mà các bạn tu tới thanh tịnh rồi, một luồng gió một cử động của đối

phương cũng làm một pháp tràng ban rải khắp nơi, nó giáo huấn chúng ta trở về thanh tịnh.

“*Do tâm tự giác*”: Cái tâm chúng ta tự giác.
“*Do lời khai minh*”: Tự giác rồi chúng ta mới tìm cái lời nói chơn chánh mà để dẫn tiến lấy mình.

“*Thế gian tiến tới thiên tình
Bên trong là cảnh là hình giác tâm*”.

Đó.. thế gian tiến tới thiên tình, từ thế gian đi tới thiên tình đi lên trên kia là nói về phần điển mới hiểu được thế gian tới thiên tình ở bên trong.

“*Bên trong là cảnh là hình giác tâm*”: Ở bên trong là cảnh, cái cảnh mà mình hiểu được, cái sự đau khổ của thân tâm mình mà mình hiểu được, cái đó là đau khổ, nhưng mà cái đau khổ đó mà mình tiêu thụ được là cái cảnh đó gì? Từ đau khổ động loạn đi tới gì, tới thanh bình. Là hình giác tâm, cái đó là nó đưa chúng ta tới thức giác và hiểu lấy mình, sửa chữa mình, để hành trong sự sáng suốt thay vì động loạn.

“*Đức tri, tri đức ngấm ngấm,
Giải thông nguyên lý thâm trầm tiến thẳng*”

Đức tri, cái đức là cái mà mình làm rồi mà mình không biết. Mình làm mình giúp ai làm gì thì làm, họ nói cái việc ông đó làm phải nhưng mà trong cái đức nó phổ biến, nó biến chuyển rồi nó hiểu lấy cái đức.

“*Đức tri, tri đức ngấm ngấm*”: Nó hiểu cái này là chính mình làm hồi nào tới giờ mà mình không có nghĩ tới nhưng mà mọi người nhìn nhận rằng chúng ta làm đó là phải, nó ngấm ngấm, nó tiến tới.

“*Giải thông nguyên lý thâm trầm tiến thẳng*”: Lúc đó nó mới tiến tới cái nguyên lý, té ra.. cái sự người tu thì bỏ đời mới qua đạo được. Giải thông được cái động loạn nó mới tới được cái chân lý sáng suốt không không ở bên trên. Cái nguyên lý thâm trầm tiến thẳng, lúc đó thấy càng ngày mình càng được thay đổi, từ cơ tạng tế bào cái này cái kia trong bản thể đều được thay đổi, đều tiến bộ hết. Cho nên các bạn tu ở trong quá trình rồi các bạn thấy bây giờ cái tâm tình nó cũng thay đổi. Các bạn đâu có phải đọc kinh tứ thời, đâu có vô chùa lạy Phật mà tại sao cái tâm bạn lại hướng về Phật nhiều

hơn, thấy nó thẳng tiến lên bên trên nhiều hơn mà hồi kia mình bày rườm rà đủ thứ mà nó lại chậm, nhưng mà bây giờ mình thấy cả ngày hình như mình được ở trong cái tịnh xá khai minh và mình thấy cái tâm mình lại niệm Phật nhiều hơn. Tại sao? Cho nên tôi đã thường thường nói “*Tịnh xá nơi tâm bớ bạn hiền*”. Đó ! Cái tâm mình là cái tịnh xá, mà mình nếu mình giải được những sự ô trược thì mình thấy rất rõ ràng, đó là cái cảnh thanh tịnh.

“*Cảm minh các giới các tầng,
Cơ năng sắp sẵn mỗi phần tiến vui*”

“*Cảm minh các giới các tầng*”: Thì ở trong này, ở trong cái cơ tạng chúng ta, bộ óc ngũ uẩn tới cơ tạng nó có cái cơ năng sắp sẵn hết. Mỗi phần tiến vui, mỗi phần đều tiến, kim tiến về kim, mộc tiến về mộc, thủy tiến về thủy, thổ tiến về thổ, rồi nó ở trong cái cộng đồng Vô Vi trong cái không mà nó có. Cho nên người ta nói “*Sắc bất dị không, không bất dị sắc*” là vậy đó, là trong cái không mà nó có thì chúng ta tiến về thẳng cái không, là cái không làm chủ cái có chứ không bao giờ cái có làm chủ cái không được.

“*Càng tu càng tiến càng trui
Lòng không thay đổi giữ mùi pháp quang*”

Mình càng tu mình càng thấy càng tiến. Càng trui là mình có cái ý chí vững bền hồi nào mà mình không biết, mình chỉ có cái tu là cái vốn, cái tu là cái chuyên môn của mình.

“*Lòng không thay đổi giữ mùi pháp quang*”: Lúc đó chúng ta thấy cái giá trị của điển quang, của hào quang bên trên là một cái chánh pháp để dẫn giải chúng ta giữ đó mà tiến. Trong lúc các bạn động loạn các bạn muốn bỏ cái pháp quang, nhưng mà rốt cuộc không có cái nào mà xây dựng và cỡi mở cho bạn ngoài cái pháp quang và cái ánh sáng ở bên trên để chiếu rọi trong thân tâm của các bạn, sau cái giờ thiền đó các bạn thấy rõ ràng.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn
ngày 5/6/1977)

KIỂM SOÁT HƠI THỞ

Rất ít bạn đạo được đích thân Đức Thầy kiểm lại cách thở coi có đúng hay chưa.

CHIẾU MINH

Lúc mới vào tu, tôi thở Pháp Luân Chiếu Minh thấy bị ép xuống hạ thừa, khi ngủ có khi bị xuất tinh bất thường. Hỏi lại Đức Thầy, Ngài chỉ nói:

- Thở Chiếu Minh không có ép xuống đâu.

Tôi về nhà tự kiểm soát, thấy là mình tập trung hơi thấp, dưới rốn độ vài cm. À thì ra là đan điền, điểm tập trung khi tập võ (lý thuyết) mà tôi bị ảnh hưởng khi coi chuyện kiếm hiệp. Cố gắng sửa lại, tập trung lên trên thì không thấy ép hơi xuống hạ thừa nữa.

THƯỜNG CHUYỀN

Vào đầu thập niên 1990, Đức Thầy kiểm soát hơi thở cho bạn đạo tại thiền viện Vĩ Kiên (Nam Cali), tôi cũng xin được kiểm soát.

Đến phiên tôi vào phòng Đức Thầy thì không thấy ai, mà trong phòng vệ sinh thì có tiếng rên hi hi. Sau đó, nghe tiếng kéo nước, Đức Thầy mở cửa phòng vệ sinh bước ra. Hình như Đức Thầy ngưng đi vệ sinh nửa chừng để ra gặp tôi. Tôi không nhớ bạn đạo vào gặp Đức Thầy trước tôi là ai mà Đức Thầy phải làm việc cực nhọc như vậy (?).

Trước khi bắt đầu, Đức Thầy hít vào một hơi dài, sau đó bảo tôi ngồi xuống thở Pháp Luân Thường Chuyển. Ngài ngồi sát bên phải của tôi, đặt bàn tay trái của Ngài ép vào bên phải ruột già của tôi, kết tràng lên, chỗ ruột dư. Tôi hít vào, thấy chỗ đó có hơi phình lên. Sau đó Đức Thầy đuổi tôi ra ngoài, nhường cho bạn đạo kế tiếp.

1. Tôi hiểu được là mình đang kẹt ở **khúc ruột già bên phải (kết tràng lên)**. Muốn thông kinh mạch cũng có thể nhờ vật chất hữu hình. Mà chỉ có cách súc ruột trên 10 lít mới dọn sạch khúc ruột này.

2. **Súc bằng bình nhỏ** loại 0,25 lít hay bình lớn 2 lít bày bán trong tiệm thuốc tây dùng để trị bón thì không thể thông sâu như vậy, tôi đã là đến kết tràng ngang. Tuy vậy cũng có thể **trị được bệnh bón kinh niên vì Kết Tràng Ngang chỗ tiếp nối với kết tràng xuống bị hoãn (thông) xuống (các bà mang thai hay bị bệnh này)**. Lúc học khóa súc ruột tại thiền viện, bà giáo sư rờ ruột già của các học viên, thấy nhiều người bị thông xuống, trong đó có tôi. Súc ruột nhiều lần thì tôi bớt bệnh bón.

3. Dù sao thì đại hội năm nào bạn đạo VN cũng nhờ bạn đạo Mỹ hay Canada mua giùm **muối Epson (loại muối khoáng không mặn như muối nhà bếp)** để thanh lọc ruột. Thanh lọc sâu và toàn diện thì ít nhiều gì cũng ngừa được bệnh sưng ruột dư.

Ruột dư rất ảnh hưởng về tâm linh. Lúc mới tu, Đức Thầy có nói là **sán xơ mít** có khi hiện ra trong giờ thiền một bóng đen thui, hoảng sợ tưởng là Hắc Bì Phật Tổ!

Về câu nói của Đức Thầy là tu Vô Vi có thể chống lại bom nguyên tử thì chưa có ai kiểm chứng được. Tại chỗ bom nổ thì sợ khó Niệm Phật kịp thời, nhưng nếu có ánh sáng quanh người thì chắc cũng có tác dụng chống lại các loại phóng xạ phần nào.

Khương bửu Võ

Los Angeles, ngày 22/5/2014

Vấn Đạo qua Internet

Bạn đạo California

Hỏi: Kính thưa Thầy,

Đầu thư con kính lời sức khỏe Thầy, cùng cô Bê, và chị Diệp luôn vui tiến trong tình thương đạo pháp. Con xin trình lên THẦY một việc như sau : Ngày 27/09/96 dương lịch, nhằm ngày 15/08/96 âm lịch cũng là ngày Tết Trung Thu. Đúng 12:00 giờ trưa con sẽ xuống tóc. Kính mong Thầy chứng cho lòng thành phát nguyện việc xuống tóc này, con xin nguyện cuộc đời còn lại hy sinh và phục vụ cho đạo pháp.

Muôn vàn con kính yêu - Đức Thầy
con HN

PS : con đã đổi tên mới là : HN, tên cũ là NH . Xin Thầy đổi tên sổ bộ trên trời giùm con vì con sẽ bắt đầu từ bây giờ hằng đêm nguyện với tên mới.

Đáp: Con tự đổi danh và phát đại nguyện, thì phải chịu nhiều sự nhồi quả, oan ức, phải dũng mãnh hướng về thanh tịnh mà tu, tương lai sẽ có cơ hội mình giải cho những người kế tiếp. Mọi sự kích động và phản động không cần thiết, chúng ta phải bằng lòng nhịn nhục trong sáng suốt để tự giải thì sẽ

được phát triển trong lãnh vực thanh tịnh và tận độ những người kế tiếp. Đó là nhiệm vụ của một linh căn phát đại nguyện, phải thực hành đứng đắn như vậy thì mới đúng. Chúc con vui và dũng tiến.

THIÊN ĐƯỜNG LƯU ĐỘNG SAN JOSE

Bà LHN

Hỏi: Kính thưa Đức Thầy

Con tên là L.H.N. 83 tuổi, thuộc T/Đ San Jose. Đêm 11/9/96, lúc ngồi thiền, sắp vào định thần, chợt con thấy mắt bên phải sáng chói lên. Không phải là ánh sáng từ ngoài rọi đến. Vì ánh sáng chói quá, con thậm nghĩ rằng nếu cứ chói mãi thế này thì không chịu nổi. Sau khi vừa nghĩ như thế thì ánh sáng đó mất đi và trở lại bình thường. Định đầu vẫn rút đều đều cho đến khi xả thiền. Kính xin đức thầy giảng cho con biết ánh sáng chói lòa đó do đâu mà ra. Trân trọng tri ân Đức Thầy.

Đáp: Thường niệm Phật, lúc thiền khi có luồng điện sáng lòa, đó là luồng điện ban chiều của Đức Di Đà. Cứ nhìn thẳng mà tiến tới, không nên sợ sệt. Quý lắm!

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 12 tháng 4 năm 1980
MẤU ÁI 14

Duyên tình con mẹ thâm uyên
Tiền duyên sắp đặt duyên tiền hợp duyên
Phân hành ban rải nối liền
Tái sanh hội ngộ tiền duyên hợp hòa.

Mặt tiền khai mở nhiều màn
Có sanh có diệt có bàn có phê
Đổi thay thay đổi nhiều bề
Tình thương vẫn giữ hương quê vẫn còn.

Dù cho cảm xét quanh co
Lần mò tiến tới vẫn do ông Trời
Ngài thương sắp đặt đời đời
Dạy cho hồn tiến hợp nơi Thiên Đình.

Thực hành càng rõ càng thanh
Quy nguyên nguồn cội đạt thành hào quang
Vượt qua các nẻo các màn
Giữ thanh giải trược tâm an đời đời.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Ba Mươi

ĐẠO DIỆN TAM QUAN BÁI HỘI

ĐỨC THIÊN QUAN ĐẠI ĐẾ

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 13 tháng 8 năm Canh Thân (1980)

Thơ

*Thân vô quái ngại bạch vân du
Viêm viêm khinh phong tọa vong ưu
Lưu tục truy tùy chung hạ đạo
Hồi quang vạn đạo chiếu cao lâu.*

Dịch

Thân không trói buộc hết ưu phiền
Cưỡi gió nhẹ mây nhẹ bước tiên
Cõi tục tham chi thêm đạo lạc
Hồi tâm lâu đạo sáng triển miên. (1)

Tế Phật: Mỗi khi thấy người đời tâm tình rồi ren, chìm đắm, phiền muộn, khí tất thì quạt Bồ của lão tăng quạt cũng không có gió. Dầu có lấy khoan khoan tâm của chúng sinh cũng chẳng khai thông phiền não, hàng ngày tiêu phí hết tâm thần để mong kiếm được nhiều tiền, gặp khi thua lỗ lại mang về sự thống khổ. Kẻ có tiền chẳng bao giờ thấy tâm mình được thư thái, bao nhiêu phiền não dần dần từ trong đồng tiền bỏ ra, cho nên thấy rằng người đời đều quá sai lầm. Đã như vậy thì tại sao chúng sinh lại cứ còn chấp mê chưa tỉnh ngộ để rồi phiền não cứ mỗi ngày một chồng chất thêm lên? Nhìn lại trẻ thơ ngốc nghếch, lượm đá bỏ đầy túi để làm tiền, lại còn đếm một, hai... quả là tính trời hồn nhiên thật quá dễ thương. Bữa nay ta sẽ hướng dẫn trò ngoan

họ Dương dạo thăm cõi trời viết sách, Dương Sinh chuẩn bị xong chưa?

Dương Sinh: Thưa con đã lên đài sen, kính mời ân sư khởi hành.

Tế Phật: Viết sách hao tổn quá nhiều tâm thần, Dương Sinh cảm thấy thế nào?

Dương Sinh: Thưa thầy tuy lao thần tổn khí song được dạo thăm thế giới khác thì sự khổ nhọc đó con cũng cảm thấy được bù đắp lại. Hơn nữa con còn được ngắm nhìn thế giới linh thiêng kì diệu đẹp để mở rộng tầm mắt, phát hiện được nhiều ẩn tích kì lạ cùng giác ngộ đại đạo, tìm thấy bản ngã chân thực. Chúng sinh dưới gầm trời nếu như mượn được những điều ghi chép trong sách Du Ký này để phát hiện được bản ngã chân thực của mình, truy tầm lí tưởng đất yên mới không phụ lòng trời xanh mong đợi, gánh nặng trao phó đó mới có thể thực hiện được dễ dàng. Song tất cả đều là nhờ công ân sư dẫn dắt, mới có được duyên may như thế ngày nay.

Tế Phật: Thân con mang đại mệnh phổ độ chúng sinh, ngày nay mới có vinh hạnh nhận lãnh thánh chức, phụng chỉ đạo ba cõi trước tác sách quý, có thể nói là kim cổ kì tài, đảm trách việc độ pháp giống đức Như Lai, vì vậy thầy cùng gánh sứ mệnh này, cho nên thầy trò mới đồng thuyền chung vượt khó khăn. Chỉ mong chúng sinh dưới gầm trời đọc thiên Du Ký này chớ có như kẻ phóng ngựa xem hoa mà phải nhớ kĩ sơ đồ chỉ dẫn để chuẩn bị cho việc lên thăm Thánh cảnh tương lai. Bởi vậy trăm nghe không bằng một thấy, phải đích thân thấy cảnh mới có giá trị, còn không chỉ là xem cảnh qua bản đồ, há chẳng cách biệt nhau quá xa ư? Bữa nay thầy

trò mình lên đường đi thăm cảnh giới khác... Đã tới nơi.

Dương Sinh: Phía trước kiến trúc nhiều cung điện trang nghiêm, hùng vĩ vẻ cổ xưa, vàng phủ đầy đất, mây lành trùng trùng, bậc thang lớp lang, kì hoa dị thảo mọc đầy bốn phía ngắm nhìn lòng thư thái lâng lâng.

Tế Phậ: Đây là điện phủ Tam Quan, bữa nay phải bái hội đức Thiên Quan Nghiêu Đế trước.

Dương Sinh: Thừa vâng, theo thầy đi lên bậc thang, thân nhẹ như lông không giống như lên thang lầu ở thế gian bước đi cảm thấy nặng nề, không hiểu tại sao?

Tế Phậ: Đây là cảnh địa chân không, kẻ không có nghiệp chướng mới lên tới nổi, sở dĩ khi lên tới đây con cảm thấy thân thể nhẹ nhàng là vì giới tiên phong đạo cốt có thể đi lại dễ dàng, thân tâm quả là thanh tịnh, chỉ nhún mình một cái liền băng xa cả

ngàn dặm, có thể cưỡi gió đè mây, cất bước nhẹ bay. Thế nhân bình thời cũng phải luyện thứ công phu này, còn không sẽ chẳng nhúc nhích nổi, sẽ bị vô thường bắt buộc đi đường bộ.

Dương Sinh: Lời dạy của ân sư rất cao siêu. Phía trước có một ngôi điện lớn, trên có đề ba chữ “Tứ Vi Cung” tức cung Tứ Vi, có lẽ là nơi đức Thiên Quan Đại Đế ngự?

Tế Phậ: Đó chính là nơi đức Thượng Nguyên Nhất Phẩm Tích Phúc Thiên Quan Đại Đế ngự, chúng ta mau tới trước làm lễ ra mắt ngài.

LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

(1) Chúng ta hồi tâm tới với chính mình là cái lầu đạo sáng triền miên.

(còn tiếp)

